

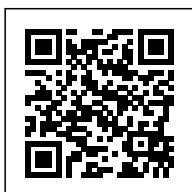

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

511/0

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi
Českou republikou a Mongolskem, podepsaná v Praze 20. května 2019**

Zástupce předkladatele: min. práce a soc. věcí
Doručeno poslancům: 17. června 2019 v 13:38

N á v r h u s n e s e n í

Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky souhlasí s ratifikací

Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou
a Mongolskem, podepsané v Praze 20. května 2019

Předkládací zpráva pro Parlament ČR

Koordinace národních systémů sociálního zabezpečení prostřednictvím mezinárodních smluv je jedním z významných způsobů pro usnadnění ekonomické spolupráce.

Smlouvy o sociálním zabezpečení respektují existující národní sociální systémy; nezasahují do jejich vlastní podstaty, ale stanoví přesná pravidla pro koordinaci. Jejich cílem je odstranit kolize vznikající při aplikaci národních zákonů a vyloučit omezení nároků na dávky z důvodu občanství, bydliště, či kratší doby pojištění získané na území některého státu. Vymezením přesných pravidel účasti občanů na pojištění určitého státu, spolu se zajištěním nároků z toho plynoucích, se uvolní prostor pro snadnější pohyb pracovníků, podnikání, poskytování služeb.

Mongolsko patří mezi méně rozvinuté země světa a je cílem poskytování zahraniční rozvojové pomoci jak ze strany EU, tak i od jednotlivých států, včetně ČR (Mongolsko je v tomto směru pro ČR jednou z pěti prioritních zemí světa). Bilaterální pomoc ČR má své historické kořeny z období po 2. světové válce, kdy součástí vztahů mezi Československem a Mongolskem byla rozvojová spolupráce zaměřená mj. na výstavbu průmyslových závodů, sociální infrastruktury, geologický průzkum a také studium mongolských občanů na československých vysokých školách a stáže mongolských pracovníků v československých podnicích. Mongolsko patří mezi země s velmi početnou skupinou občanů hovořících alespoň částečně českým jazykem (v ČR/Československu studovalo, pracovalo nebo se účastnilo stáží a kurzů 20-25 000 mongolských občanů).

Historické souvislosti, tradiční kladné vnímání České republiky a jejích výrobků, poměrně dobrá vzájemná znalost prostředí v obou zemích a existence zavedených toků zboží jsou pozitivním předpokladem pro rozvoj vzájemné spolupráce zahrnující i výměnu pracovních sil. Migrační politika ČR počítá s opětovným přílivem mongolských pracovníků do ČR a naopak komparativně nízké mzdy a přítomnost relativně kvalifikovaných dělnických profesí umožňují českým firmám uvažovat o přenesení různých výrobních do Mongolska s cílem exportu výrobků na čínský a ruský trh.

I nadále jsou předpoklady pokračování vývozu tradičních komodit, jakými jsou strojírenská zařízení, průmyslové výrobky a potraviny. Vzhledem k rozvoji stavebnictví se ještě více může uplatnit široké spektrum zboží související s touto oblastí. Prioritními oblastmi přímých investic v Mongolsku jsou těžba nerostných surovin, energetika, infrastruktura, cestovní ruch a zpracování zemědělských surovin, perspektivním odvětvím je i letecká doprava.

Mezi ČR a Mongolskem existuje poměrně kvalitní smluvní základna. Pro rozvoj obchodu, podnikatelskou činnost a uplatnění českých investic je přínosem podepsaná smlouva o zamezení dvojího zdanění, smlouva o ochraně investic, i v roce 2005 podepsaná Dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou ČR a vládou Mongolska. Tyto dokumenty by měla doplnit i smlouva o sociálním zabezpečení obsažená v tomto materiálu.

Podobně jako dokumenty v sociální oblasti sjednané se vzdálenějšími/zámořskými státy (Kanada, Quebec, Chile, USA, Korea, Japonsko, Austrálie), **upravuje i předkládaná Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Mongolskem (v textu jen „Smlouva“), vedle účasti na pojištění, pouze poskytování důchodových dávek.**

Smlouva s Mongolskem představuje standardní dokument, který plně respektuje základní mezinárodně uznávané principy o

- rovnosti nakládání s občany, resp. osobami, na které se Smlouva vztahuje,
- vyloučení dvojího pojištění,
- sčítání dob pojištění získaných podle předpisů obou států pro nárok na důchod,
- exportu dávek, tj. o jejich výplatě do ciziny po vstupu Smlouvy v platnost.

Stejně jako jsou uvedené principy uplatňovány v základních dokumentech koordinujících různé systémy sociálního zabezpečení (vedle dvoustranných smluv jsou to Nařízení EP a Rady (ES) 883/04, Úmluva Rady Evropy č. 78, Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 157), tak jsou obsahově i formálně promítnuty i ve Smlouvě.

V souladu s mezinárodními zvyklostmi je Smlouva členěna do pěti částí.

Část I - Všeobecná ustanovení

Článek 1 - obsahuje definice výrazů používaných pro účely této smlouvy, mj.

„příslušným úřadem“ je na české straně Ministerstvo práce a sociálních věcí, do jehož působnosti spadá oblast upravovaná touto smlouvou, zatímco její provádění bude (jakožto „instituce“) zajišťovat Česká správa sociálního zabezpečení.

„Dávka“ znamená důchody poskytované v ČR z důchodového pojištění, jež nezahrnují dávky podle zákona o penzijním připojištění, které mají charakter dávek soukromého a v mezinárodní praxi nekoordinovaného pojištění.

Článek 2 – vymezuje věcný rozsah Smlouvy.

Vedle povinnosti placení pojistného (v ČR je úprava obsažena v zákoně č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti) jsou z dávek ve Smlouvě upraveny pouze důchody, nikoli další dávky (např. rodinné dávky, dávky v nezaměstnanosti, zdravotní péče aj.), jež bývají předmětem koordinace především mezi blízkými státy s oboustrannou vzájemnou migrací osob. Na české straně se Smlouva věcně vztahuje na starobní, invalidní a pozůstalostní důchody upravené zákonem o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb. ("Souvisejícími předpisy" je třeba v současnosti rozumět především zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Obdobně je vymezena působnost Smlouvy i ve vztahu k Mongolsku, kde je navíc uveden i samostatný fond pro invalidní důchody vzniklé v důsledku pracovních úrazů či nemocí z povolání.

Velice důležité ustanovení odstavce 2 zajišťuje aplikaci Smlouvy i na nové právní předpisy přijaté k úpravě předmětu Smlouvy. To umožní provádět Smlouvu i při významnějších právních úpravách národních systémů (např. při změně systému výběru a správě pojistného) a stát se naopak nemůže takovými změnami zprostit svých povinností založených Smlouvou. Navíc, ve smyslu odstavce 3, může být za souhlasu příslušného úřadu Smlouva aplikována na nové kategorie poživatelů dávek (za příklad lze uvést v minulosti v ČR zavedený vdovecký důchod pro muže).

Článek 3 – určuje, na které osoby se Smlouva vztahuje.

Přijatá úprava sleduje současné trendy, které neomezují výhody plynoucí ze Smlouvy pouze pro občany smluvních států, ale kryjí všechny pojištěnce bez ohledu na občanství. To je zvláště důležité z hlediska práva EU a požadavku na zajištění rovnosti nakládání všem jejím občanům při aplikaci bilaterálních smluv sjednaných některým jeho členem se třetím státem. (Pokud by takový třetí stát trval na tom, že smlouva se může vztahovat

pouze na občany smluvních států, musela by Česká republika v důsledku rozhodnutí Evropského soudního dvora v případě "Gottardo" přijmout k takové smlouvě jednostranné opatření pro zajištění nároků i pro občany ostatních států EU a žádat třetí stát o maximální součinnost.)

Článek 4 – zakládá povinnost stejného nakládání s osobami krytými Smlouvou. V uvedeném ustanovení je vyjádřen prvý ze čtyř základních principů koordinace.

Článek 5 – vývoz/export dávek, výplata dávek do ciziny, vyloučení podmínky bydliště. Vyjadřuje druhý ze základních koordinačních principů zakládající rovnost území při poskytování dávek, který vylučuje možnost omezit jejich výplatu pouze osobám na vlastním území.

Rozšířením o výplatu dávek přiznaných podle Smlouvy i do třetího státu je třeba rozumět, že s dílčími starobními důchody přiznanými na jejím základě bude z hlediska výplaty zacházeno jako s národními starobními důchody a že budou poskytnuty i mimo území smluvních států, pokud tam některý z nich důchody svým občanům vyplácí.

Článek 6 – Stejné posuzování skutečností.

Zásadu stejného posuzování skutečností vychází ze vzoru EU a článku o "asimilaci faktů" obsaženém v nařízení EP a Rady (ES) č. 883/04. Smyslem je zajistit, že skutečnosti mající vliv pro nárok na dávky budou mít stejný význam bez ohledu na to, na území kterého státu k nim došlo.

Odst. 2 umožňuje omezit použití uvedené zásady v případech, kdy by její striktní uplatnění vůči určité kategorii osob znamenala nežádoucí účinky. (Například ještě nedávno byla v ČR výplata starobního důchodu pracujícím důchodci podmíněna sjednáním pracovního poměru na dobu určitou – maximálně na 1 rok. Uplatnění této ryze národní podmínky obecně i na osoby zaměstnané v jiném smluvním státě by bylo velice problematické z důvodu, že situace na tamním trhu práce může být zcela odlišná od české a smyslem právní úpravy bylo řešit otázky zaměstnanosti v ČR. Navíc by bylo sotva ospravedlnitelné nutit osobu k přerušení dosavadního poměru a sjednání nové pracovní smlouvy na dobu určitou – pokud by to cizí právní předpisy vůbec připouštěly - v případech, pokud v tomto jiném státě dotyčná osoba pracuje z důvodu, že ještě nedosáhla tamní věk pro odchod do důchodu.

Část II – Ustanovení o pojištění

Tato část Smlouvy vymezuje standardním způsobem, právním předpisům kterého státu budou osoby kryté Smlouvou podléhat a kam budou odvádět pojistné. V zásadě to budou právní předpisy státu, v němž je vykonávána výdělečná činnost (článek 7) s odchylkami (články 8 - 10).

Přesným vymezením aplikace jediného konkrétního zákonodárství v daném časovém období sledují všechny smlouvy o sociálním zabezpečení cíl zabránit vyloučení osoby z pojištění, nebo naopak případnému vzniku dvojího pojištění z téže činnosti, což je další ze 4 základních principů koordinace.

Článek 11 obsahuje (rovněž v mezinárodní smluvní praxi obvyklé) ustanovení o možnosti stanovit odchylku z předchozích ustanovení o příslušnosti k právním předpisům za podmínky, že daná osoba bude účastna systému sociálního zabezpečení (podléhat právním předpisům) alespoň v jednom ze smluvních států.

Část III - Ustanovení o poskytování dávek

V této části jsou podrobně rozpracována ustanovení upravující postup při výpočtu důchodů, který je až na výjimky dále uvedené společný pro obě smluvní strany.

Článek 12 umožňuje sčítat doby pojištění získané podle právních předpisů obou států v případech, kdy vlastní doba pojištění pro nárok na dávku není dostačující. Jedná se o další ze čtyř koordinačních principů.

Odst. 2 téhož ustanovení rozšiřuje aplikaci principu sčítání dob i na doby získané ve třetím státě do té míry, v jaké je sčítání dob pojištění obsaženo ve smlouvách o sociálním zabezpečení uzavřené se třetími státy.

Vlastní výpočet důchodů popsany ve Smlouvě (čl. 13) provádějí oba smluvní státy stejně podle universálního principu používaného i v EU pro koordinaci více než 30 různých důchodových systémů:

Pokud nárok na důchod vznikne podle právních předpisů jednoho smluvního státu, aniž by bylo třeba přihlížet k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, instituce tohoto státu vypočítá samostatný důchod podle vlastních právních předpisů a se zřetelem pouze k těmto vlastním dobám pojištění.

Vedle toho však provede výpočet rovněž podle odst. 2 téhož článku, kdy nejprve vypočítá tzv. teoretický důchod za všechny doby pojištění a z něj následně určí podíl odpovídající době získané v tom kterém státě. Tzv. "dílní" důchod takto stanovený odpovídá době pojištění v každém z nich, přičemž osoba ve smyslu odst. 3 bude mít od každého smluvního státu nárok na vyšší z důchodů vypočtených podle odst. 1 písm. a) a podle odst. 2. Důvodem uvedeného postupu je skutečnost, že v některých případech může být posléze uvedený výpočet vyšší a je smyslem Smlouvy vyloučit případy, kdy migrace a zaměstnání osoby ve smluvních státech by mohly vést ke krácení důchodových nároků oproti osobám zaměstnaným pouze v jednom z nich.

Nakládání s dobami pojištění kratšími než jeden rok řeší článek 14.

Článek 15 vztahující se speciálně k české straně představuje výjimky ze základního principu

- o exportu dávek (článek 5) v případě specifické české důchodové dávky, pro jejíž přiznání není třeba odvést žádné příspěvky (nárok na tuto dávku podmínila česká strana trvalým pobytem na území státu a vyloučila i pouhou teoretickou možnost, kdy by nárok na ni v rámci rovnosti území mohli uplatňovat tzv. „invalidé z mládí“ z Mongolska, kteří s českým systémem neměli nikdy nic společného) a
- o sčítání dob pojištění (článek 12) v případě, mají-li být pro nárok na důchod zhodnoceny i náhradní doby pojištění, např. doba péče o dítě, doba evidence na Úřadu práce aj. (Zákon o důchodovém pojištění stanoví pro hodnocení náhradních dob podmínku, že vlastní doba pojištění trvala alespoň jeden rok. Tento rok by však - při extenzivním výkladu Smlouvy - bylo možno splnit součtem i byť jen jednoho dne českého pojištění spolu s dalšími mongolskými dobami. Smyslem ustanovení, že celý tento alespoň jeden rok pojištění musí být získán v českém systému, je vyloučit případy, aby český důchod byl přiznáván prakticky jen za náhradní doby.)

Část IV - Různá ustanovení

Tato část Smlouvy obsahuje standardní závazky přijímané za účelem usnadnění provádění Smlouvy či konkretizace zásad v ní obsažených (články 16 až 26).

Článek 16 předvídá v rámci spolupráce příslušných úřadů sjednání správního ujednání, jež je standardním doprovodným dokumentem (v daném případě resortním, neboť Smlouva upravuje věcně pouze oblast důchodů) tohoto typu smluv. V něm budou rovněž určena styčná místa *(na české straně by jím měla být Česká správa sociálního zabezpečení, která je obvyklým styčným místem pro aplikaci práva EU i ostatních dvoustranných smluv v oblasti důchodů)*.

Článek 17 obsahuje zásady o:

- vzájemné výměně informací a poskytování pomoci mezi příslušnými úřady i mezi institucemi, resp. styčnými místy;
- uznávání dokladů vydaných příslušnými orgány druhého smluvního státu s výhradou posudků o zdravotním stavu nebo invaliditě, což je vždy v kompetenci instituce, která má přiznat dávku;
- provádění dožádaných lékařských vyšetření osob ve druhém smluvním státě s tím, že veškerá tato spolupráce se bude realizovat bez požadování vzájemných úhrad nákladů. To je výhodné zvláště pro českou stranu, neboť více důchodců s důchodem přiznaným podle smlouvy bude žít v Mongolsku a informace o nich (zejm. o jejich zdravotním stavu v případě invalidních důchodů) bude potřebovat česká instituce.

Článek 18 - o důvěrnosti informací - souvisí se stále větším důrazem na ochranu osobních údajů a promítá se ve všech nově sjednávaných smlouvách o sociálním zabezpečení (smlouvy staršího typu žádná podobná ustanovení neobsahovaly). Snahou je skloubit obecnou svrchovanost národních předpisů v zacházení s osobními informacemi s požadavkem na přeshraniční výměnu těchto informací, která je pro aplikaci Smlouvy nezbytná.

Ve Smlouvě byla použita standardní formulace, že osobní údaje předávané v souvislosti s prováděním Smlouvy z jednoho smluvního státu do druhého, se mohou používat výhradně pro účely jejího provádění a provádění právních předpisů, na které se Smlouva vztahuje. Přijímajícím úřadem nebo institucí jsou tyto informace spravovány v souladu s národními právními předpisy tohoto smluvního státu.

Článek 19 – obsahuje osvobození od poplatků a ověřování dokumentů, resp. uznávání kopií dokumentů potvrzených institucí druhého smluvního státu.

Článek 20 – vyjadřuje zásadu rovnocennosti úředních jazyků smluvních států doplněných o angličtinu a možnosti přímé komunikace. (Předpokládá se, že komunikace bude vedena především v angličtině či prostřednictvím dohodnutých formulářů, jejichž znění se zpracovává zpravidla v jazycích obou zemí, nebo pouze v angličtině; ale ani dokument vyhotovený v úředním jazyce druhého státu nebude moci být odmítnut pouze z jazykových důvodů).

Článek 21 – obsahuje pravidlo, podle něhož je žádost o dávku podle právních předpisů jednoho státu považována současně za žádost o dávku stejného charakteru podle právních předpisů druhého státu za předpokladu, že se žadatel nevysloví proti.

Článek 22 – vyjadřuje možnost odvolat se proti rozhodnutí instituce jednoho státu i u instituce druhého státu, což může být pro dotčenou osobu mnohem snadnější například z důvodů, že ve druhém státě bydlí, nezná přesná pravidla pro odvolání v prvním státě ap.

Článek 23 – upravuje postup instituce jednoho státu, u které byla podána žádost o dávku nebo odvolání směřující k instituci druhého smluvního státu. Článek současně obsahuje

pravidlo, že žádosti o dávku či odvolání podaná v nesprávném státě se automaticky považují za správně a včas podané v příslušném druhém státě, kterému je třeba je bez prodlení postoupit.

Článek 24 – ukládá povinnost realizovat výplatu dávek do druhého smluvního státu ve volně směnitelných měnách. Pro případ zavedení ochranných opatření v devizové oblasti jedním ze smluvních států, je tomuto státu stanovena povinnost učinit neprodleně opatření k zajištění převodu částek, které mají být podle Smlouvy vyplaceny.

Článek 25 – představuje právní základ pro vzájemné zúčtování případných přeplatků.

Článek 26 – upravuje řešení sporů, k nimž může při provádění Smlouvy docházet. Dohodnuté znění vychází z dosavadních dlouholetých zkušeností, že naprostá většina sporů je vyřešena jednáním institucí. V některých složitějších případech k vyřešení sporu napomůže stanovisko příslušných úřadů, resp. jednání mezi ministerstvy. Nikdy se však neukázala potřeba zřizovat zvláštní arbitrážní komise a přijímat složitá pravidla jejich rozhodování.

Část V - Přejícná a závěrečná ustanovení

Článek 27 – vylučuje přiznání nároků a zpětné platby za doby před vstupem Smlouvy v platnost (odst. 1), avšak stanoví povinnost respektovat dříve získané doby pojištění a nastalé pojistné případy (odst. 2); úprava, podle níž doby pojištění získané za určitých specifických okolností mongolskými občany v ČR do 31. 12. 1995 má ve svém důchodu zhodnotit mongolská strana, vychází z historických souvislostí, kdy v rámci internacionální pomoci poskytnuté Mongolsku bylo jeho občanům umožněno vyučení a studium nebo zvýšení kvalifikace při dočasném zaměstnání v ČR.

V dalších ustanoveních článek nedovoluje, aby dřívější rozhodnutí o dávkách omezovalo nároky vzniklé podle Smlouvy (odst. 3) se současnou možností provést přepočet již dříve přiznaných dávek (odst. 4) a konečně určuje počítání začátku zaměstnání u osob již vyslaných z jednoho státu do druhého, a to od vstupu Smlouvy v platnost (odst. 5).

Článek 28 – o počítání lhůt od vstupu smlouvy v platnost zabraňuje tomu, aby nároky uplatněné na základě dřívějších událostí mohly být považovány za promlčené.

Poslední dva články obsahují opět úpravu standardní pro danou kategorii mezinárodních smluv: článek 29 vyžadující Smlouvu ratifikovat vyjadřuje její charakter ("prezidentská" smlouva) a stanoví její platnost v návaznosti na oznámení o splnění všech nezbytných podmínek pro vstup Smlouvy v platnost podle pravidel platných v každém státě. Z článku 25 o trvání, resp. ukončení platnosti Smlouvy pak vyplývá, že se Smlouva sjednává na dobu neurčitou, platí u ní jednoroční výpovědní lhůta (počítáno v kalendářních letech) a pokud by k takové výpovědi došlo, měly by být zachovány získané nároky a oba smluvní státy by se měly dohodnout jak naložit s dobami pojištění, které osoby za její existence završily v obou státech.

Následují závěrečné formulace o zmocněncích, místu a datu podpisu, jazycích a počtu vyhotovení Smlouvy, spolu s podpisovou klausulí. Za důležité je třeba považovat zvláště rozhodující anglické znění Smlouvy pro případné rozdílnosti ve výkladu.

Finanční dopady

Z věcného hlediska se jedná o poměrně jednoduchý smluvní dokument. V souvislosti s jeho sjednáním je nicméně třeba zmínit se o finančních dopadech v důsledku jistého počtu mongolských pracovníků zaměstnaných v minulosti v býv. Československu, resp. později v České republice.

Na základě mezivládní dohody o odborné přípravě a dočasném zaměstnávání z roku 1983 bylo v 80. a počátkem 90. let minulého století zaměstnáváno v československých organizacích vždy na dobu od 1 do 2 let celkem 2 300 mongolských občanů ve věku mezi 18 až 35 lety. Vedle nich byla v rámci bezplatné pomoci Mongolsku zajištěna většímu počtu mongolských občanů odborná příprava ve středních odborných učilištích a rovněž umožněno studium na středních a vysokých školách na základě poskytnutých stipendií. Není důvodné, aby česká strana poté, co až do počátku 90. let m. s. nesla náklady spojené s uvedenou „internacionální“ pomocí Mongolsku, nesla následně po sjednání smlouvy i náklady na důchody za tyto doby. Proto bude na mongolské straně, aby promítla ve svých důchodech doby do roku 1995, v nichž bylo umožněno jejím občanům se v ČR vyučit nebo vystudovat, což platí i pro doby dočasného zaměstnávání za účelem zvyšování kvalifikace jejich občanů v čs. organizacích; za ty byly (v souladu se zněním výše zmíněné mezivládní dohody) mongolské straně odvedeny z české strany příslušné finanční prostředky k „vypořádání všech budoucích nároků z hlediska sociálního pojištění“.

Pokud jde o posouzení nákladů na české důchody za pozdější období po roce 1995, které jsou pro posouzení finančních výdajů rozhodující, odvíjejí se podle postupně zvyšujícího se počtu mongolských občanů zaměstnaných v České republice. V současnosti jich na území našeho státu pracuje cca 4,5 tis. a náklady na jejich důchody za každý rok pojištění by představovaly částku málo přes 10 mil. Kč ročně. Při porovnání s ostatními státy lze však odůvodněně a s velkou mírou pravděpodobnosti soudit, že i v budoucnu nabíhající platby se budou reálně pohybovat pod touto hranicí.

Přestože sjednání Smlouvy s Mongolskem, a platí to i pro všechny ostatní smlouvy s jinými státy, představuje jistý dopad na státní rozpočet, je jisté, že z hlediska celkových plateb na důchody v ČR nepůjde o zvýšení zásadní. Český právní systém neobsahuje možnost vrácení pojistného a Smlouva tak představuje jedinou možnost, jak zhodnotit mongolským občanům v souvislosti s kratším zaměstnáním v našem státě odvedené daně, resp. zaplacené pojistné. Ale i pro české občany zaměstnané a pojištěné po určitou dobu v Mongolsku může mít smlouva velký význam. Ne sice v tom, že jim mongolská strana bude za uvedenou dobu poskytovat důchod (jeho výše bude zřejmě jen symbolická), ale především v tom, že i bez souběžného placení pojistného v ČR bude tato doba zohledněna při posuzování nároku na český důchod.

Zvýšení výdajů na důchodové dávky, které vyvolá uzavření Smlouvy, bude pokryto v rámci směrných čísel kapitoly Ministerstvo práce a sociálních věcí a zohledněno při přípravě návrhu státního rozpočtu na nejbližší rok, kdy bude zahájeno její provádění, a při přípravě střednědobého výhledu na léta následující.

Mongolsko je stát, kterému bude věnována v budoucnu stále větší pozornost vyspělých států. Smlouva přispěje k tomu, aby si Česká republika udržela v Mongolsku v minulosti získané postavení a udržela si tak jistou výhodu před ostatními zeměmi.

Sjednání navrhované Smlouvy není v rozporu s vnitrostátním právním řádem České republiky, s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva, ani se závazky, které pro Českou republiku vyplývají z jiných mezinárodních smluv; rovněž se nedotýká závazků plynoucích z členství České republiky v Evropské unii. Z hlediska rovných příležitostí je Smlouva neutrální.

Po obsahové i formální stránce odpovídá Smlouva standardním požadavkům na koordinaci sociálního zabezpečení v oblasti důchodů. Respektuje principy koordinace systémů sociálního zabezpečení platné v Evropské unii, konkrétně nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení.

Navrhovaný dokument je smlouva prezidentského charakteru, jež je před ratifikací předkládána k vyslovení souhlasu oběma komorám Parlamentu ČR podle článku 49 písm. a) a e) Ústavy ČR, protože upravuje práva a povinnosti osob a týká se věcí, jejichž úprava je vyhrazena zákonu.

Sjednání Smlouvy nevyžaduje změny v českém právním řádu. Její provádění bude zajišťováno v rámci působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí na základě platných právních předpisů se zřetelem k ustanovení této smlouvy (budou se aplikovat české právní předpisy a v případech, kdy Smlouva obsahuje specifickou úpravu – např. o sčítání dob pojištění, o příslušnosti k pojištění aj. – budou aplikována příslušná ustanovení Smlouvy).

Vláda České republiky se sjednáním smlouvy vyslovila souhlas svým usnesením č. 692 ze dne 25. září 2017.

V Praze dne 12. června 2019

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v. r.

SMLOUVA O SOCIÁLNÍM ZABEZPEČENÍ

MEZI

ČESKOU REPUBLIKOU

A

MONGOLSKEM

Česká republika
a
Mongolsko

(dále jen „smluvní státy“), vedeny přáním upravit vztahy mezi oběma státy v oblasti sociálního zabezpečení, se dohodly takto:

ČÁST I
Všeobecná ustanovení

Článek 1
Definice

1. Pro účely této smlouvy:

- a) „*právní předpisy*“ znamenají zákony a předpisy uvedené v článku 2 této smlouvy;
- b) „*příslušný úřad*“ znamená,
ministerstvo nebo jiný odpovídající orgán zodpovědný za oblast upravovanou právními předpisy uvedenými v článku 2 této smlouvy;
- c) „*instituce*“ znamená,
pokud jde o Českou republiku, Českou správu sociálního zabezpečení a,
pokud jde o Mongolsko, Všeobecný úřad pro zdravotní a sociální pojištění;
- d) „*doba pojištění*“ znamená veškerou dobu, za kterou byly podle právních předpisů smluvního státu zaplacený příspěvky a jakoukoli další dobu považovanou podle těchto právních předpisů za rovnocennou době placení příspěvků;
- e) „*dávky*“ znamená všechny peněžité dávky poskytované podle právních předpisů uvedených v článku 2 této smlouvy.

2. Ostatní výrazy v této smlouvě mají význam, který jim v každém smluvním státě náleží podle jeho právních předpisů.

Článek 2
Věcný rozsah

1. Tato smlouva se vztahuje na tyto právní předpisy:

a) pokud jde o Českou republiku, o

- (i) důchodech poskytovaných z důchodového pojištění,
- (ii) povinnosti platit pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění;

b) pokud jde o Mongolsko, o

(i) důchodech poskytovaných z fondu důchodového pojištění a z fondu pojištění proti pracovním úrazům a nemocem z povolání,

(ii) povinnosti platit pojistné na sociální pojištění.

2. Tato smlouva se vztahuje také na budoucí právní předpisy měnící, doplňující, konsolidující či nahrazující právní předpisy uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

3. Na právní předpisy rozšiřující stávající právní předpisy smluvního státu o nové kategorie poživatelů dávek se tato smlouva vztahuje, jestliže příslušný úřad tohoto smluvního státu neoznámí písemně do tří měsíců od data vyhlášení takových právních předpisů příslušnému úřadu druhého smluvního státu, že takové rozšíření nezamýšlí.

Článek 3

Osobní rozsah

Tato smlouva se vztahuje na každou osobu, která podléhá nebo podléhala právním předpisům některého smluvního státu a na osobu, která odvozuje svá práva od výše uvedené osoby.

Článek 4

Rovnost nakládání

Nestanoví-li tato smlouva jinak, budou osoby uvedené v článku 3 postaveny při používání právních předpisů každého smluvního státu naroveň jeho vlastním občanům.

Článek 5

Export dávek

1. Nestanoví-li tato smlouva jinak, nesmí být dávky získané podle právních předpisů smluvních států kráceny, měněny, zastaveny nebo odňaty pouze z důvodu, že příjemce pobývá nebo bydlí na území druhého smluvního státu a dávky budou na území druhého smluvního státu vypláceny.

2. Občanům druhého smluvního státu, kteří bydlí mimo území smluvních států, budou dávky podle právních předpisů smluvního státu poskytovány za stejných podmínek jako občanům prvního smluvního státu, kteří bydlí mimo území smluvních států.

Článek 6

Stejné posuzování skutečností

1. Skutečnosti mající vliv na nárok, krácení, pozastavení či výši dávek, které nastaly na území jednoho smluvního státu, budou zohledněny tak, jako by k nim došlo na území druhého smluvního státu.

2. Příslušný úřad smluvního státu může omezit použití ustanovení odstavce 1 ve prospěch určitých kategorií osob.

ČÁST II

Ustanovení o pojištění

Článek 7

Všeobecné pravidlo

1. Není-li v této části stanoveno jinak, osoba zaměstnaná na území jednoho smluvního státu podléhá, pokud jde o toto zaměstnání, pouze právním předpisům tohoto smluvního státu.
2. Odstavec 1 tohoto článku se analogicky použije pro osobu samostatně výdělečně činnou.

Článek 8

Vyslání pracovníci

1. Osoba zaměstnaná zaměstnavatelem se sídlem na území jednoho smluvního státu, která je vyslána tímto zaměstnavatelem na území druhého smluvního státu, aby tam pro něho vykonávala práci, nadále povinně podléhá, pokud jde o tuto práci, právním předpisům prvního smluvního státu tak, jako by byla stále zaměstnána na území prvního smluvního státu, za předpokladu, že očekávaná doba vyslání nepřesahuje 5 let. Pro účely aplikace tohoto článku se zaměstnavatel a jeho dceřiná společnost nebo pobočka, tak jak jsou definovány v právních předpisech smluvního státu, odkud byl pracovník vyslán, považují za jednoho a téhož zaměstnavatele.
2. Odstavec 1 tohoto článku se analogicky použije pro osobu samostatně výdělečně činnou, která běžně provozuje svou samostatnou výdělečnou činnost na území jednoho smluvního státu, jestliže tato osoba přechodně provozuje samostatnou výdělečnou činnost na území druhého smluvního státu.

Článek 9

Osoby v mezinárodní dopravě a na námořních lodích

1. Osoba zaměstnaná dopravní společností zajišťující mezinárodní dopravu na území obou smluvních států podléhá právním předpisům smluvního státu, na jehož území má taková společnost sídlo.
2. Osoba zaměstnaná na námořní lodi nikoli jen přechodně podléhá právním předpisům smluvního státu, pod jehož vlajkou loď pluje.

Článek 10

Personál diplomatických misí a státní úředníci

1. Tato smlouva nemá vliv na ustanovení Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z 18. dubna 1961, ani Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963.
2. Státní úředníci a osoby podle právních předpisů smluvního státu za takové považované, na něž se nevztahuje odstavec 1 tohoto článku a kteří jsou vysláni pracovat na území druhého smluvního státu, podléhají právním předpisům pouze prvního smluvního státu.

Článek 11

Výjimky

Na společnou žádost zaměstnance a jeho zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné se mohou příslušné úřady nebo jimi pověřené instituce obou smluvních států dohodnout na udělení výjimky z ustanovení této části ve vztahu k jednotlivým osobám nebo kategoriím osob za předpokladu, že každá dotčená osoba bude podléhat právním předpisům jednoho smluvního státu.

ČÁST III

Poskytování dávek

Článek 12

Sčítání dob pojištění

1. Jestliže byly získány doby pojištění podle právních předpisů obou smluvních států, instituce každého smluvního státu přihlédne při stanovení nároku na dávky podle platných právních předpisů k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu za předpokladu, že se tyto doby pojištění nepřekrývají s dobami započitatelnými podle jeho právních předpisů.
2. Ve vztahu mezi smluvními státy se přihlíží k závazkům vyplývajícím ze smluv o sociálním zabezpečení se třetími státy v míře, v jaké tyto smlouvy upravují sčítání dob pojištění pro nárok na důchod.

Článek 13

Výpočet dávek

1. Jsou-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlédnutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, stanoví instituce prvního smluvního státu dávku:

- a) výlučně na základě dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů a
- b) podle pravidel stanovených v odstavci 2 s výjimkou toho, kdy výsledek takového výpočtu je stejný, nebo nižší než výsledná částka stanovená podle písmene a).

2. Pokud nárok na dávku podle právních předpisů jednoho smluvního státu může vzniknout pouze s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu nebo třetího státu ve smyslu článku 12, pak instituce prvního smluvního státu:

- a) stanoví teoretickou výši dávky, která by náležela v případě, že by všechny doby pojištění byly získány podle jeho právních předpisů a
- b) poté - na základě teoretické výše vypočtené podle písmene a), stanoví výši dávky určené k výplatě podle poměru délky dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů k celkové době pojištění.

Pro stanovení výpočtového základu pro dávku vezme instituce v úvahu pouze příjmy dosažené v dobách pojištění získaných podle právních předpisů, které provádí. Instituce bude tento příjem – indexovaný a zprůměrovaný podle právních předpisů, které provádí – považovat za dosažený v dobách pojištění, k nimž přihlíží při stanovení teoretické výše dávky.

3. Dotyčná osoba bude mít nárok na vyšší částku vypočtenou podle odstavců 1 a 2.

Článek 14 **Doby pojištění kratší než 12 měsíců**

Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle právních předpisů jednoho smluvního státu dvanácti měsíců a nevznikne-li na jejím základě nárok na dávku, instituce tohoto smluvního státu dávku nepřizná. Tuto dobu započte instituce druhého smluvního státu, jako by se jednalo o dobu pojištění získanou podle jeho právních předpisů.

Článek 15 **Zvláštní ustanovení týkající se České republiky**

1. Podmínkou získání nároku na invalidní důchod osoby, jejíž invalidita vznikla před dosažením osmnácti let věku a která nebyla účastna pojištění po potřebnou dobu, je trvalý pobyt na území České republiky.

2. Aniž je dotčen článek 12 této smlouvy, pro splnění podmínky minimální doby pojištění požadované českými právními předpisy pro hodnocení náhradních dob pojištění se berou v úvahu pouze české doby pojištění.

ČÁST IV

Různá ustanovení

Článek 16

Správní ujednání

1. Příslušné úřady smluvních států sjednají správní ujednání obsahující nezbytná opatření pro provádění této smlouvy.
2. Ve správním ujednání budou určena styčná místa každého smluvního státu.

Článek 17

Výměna informací a vzájemná pomoc

1. Příslušné úřady, instituce a styčná místa smluvních států si v rámci svých kompetencí vzájemně sdělují veškeré informace a poskytují pomoc nezbytnou pro provádění této smlouvy tak, jako by se jednalo o použití jejich vlastních právních předpisů.
2. Instituce si vzájemně uznávají doklady vydávané příslušnými orgány druhého smluvního státu; o posouzení zdravotního stavu nebo stupně invalidity však rozhoduje výlučně instituce smluvního státu, která je příslušná k poskytování dávek. Přitom může přihlídnout ke zprávám a lékařským posudkům zaslaným institucí druhého smluvního státu.
3. Lékařská vyšetření, jejichž provedení je požadováno právními předpisy jednoho smluvního státu a týkají se osoby zdržující se na území druhého smluvního státu, budou provedena na žádost příslušné instituce lékařem, zdravotnickým zařízením nebo institucí v místě pobytu takové osoby na území druhého smluvního státu.
4. Pomoc uvedená v tomto článku se poskytuje bez vzájemných úhrad nákladů.

Článek 18

Důvěrnost vyměňovaných informací

Informace o osobách, které jsou smluvnímu státu předávány v souladu s touto smlouvou druhým smluvním státem, se používají výhradně pro účely provádění této smlouvy. Aniž by byla dotčena platnost předchozí věty, jsou tyto informace obdržené smluvním státem spravovány podle vnitrostátních zákonů a předpisů o ochraně soukromí a důvěrnosti osobních údajů tohoto smluvního státu.

Článek 19

Osvobození od poplatků a ověřování dokumentů

1. Pokud se v právních předpisech smluvního státu stanoví, že vystavení jakéhokoli dokumentu, který se předkládá příslušnému úřadu nebo instituci uvedeného smluvního státu, je zcela nebo částečně osvobozeno od poplatků nebo výloh, včetně konzulárních a správních poplatků, pak se toto osvobození také vztahuje na vystavení obdobných dokumentů, které se předkládají příslušnému úřadu nebo instituci druhého smluvního státu při provádění této smlouvy.
2. Dokumenty a potvrzení předkládané pro účely provádění této smlouvy jsou vyňaty z požadavků na ověřování diplomatickými nebo konzulárními úřady.
3. Kopie dokumentů ověřené jako pravé a přesné kopie institucí jednoho smluvního státu přijímá instituce druhého smluvního státu jako pravé a přesné kopie bez dalšího ověřování.

Článek 20

Používání jazyků a komunikace

1. Příslušný úřad nebo instituce smluvního státu nesmějí odmítnout žádost nebo dokument pouze z důvodu, že jsou v úředním jazyce druhého smluvního státu nebo v jazyce anglickém.
2. Příslušné úřady, instituce a styčná místa smluvních států mohou spolu navzájem komunikovat přímo stejně jako se všemi osobami bez ohledu na jejich bydliště, kdykoli je to nezbytné pro provádění této smlouvy a právních předpisů, na které se tato smlouva vztahuje. Písemný styk je možný v úředním jazyce kteréhokoli smluvního státu nebo v jazyce anglickém.

Článek 21

Žádosti o dávky

1. Písemná žádost o dávky podaná instituci jednoho smluvního státu se považuje za žádost podanou podle právních předpisů druhého smluvního státu, jestliže žadatel:
 - a) požaduje, aby jeho žádost byla považována za žádost podle právních předpisů druhého smluvního státu, nebo
 - b) poskytuje informace svědčící o tom, že doby pojištění byly získány podle právních předpisů druhého smluvního státu.
2. Žadatel může požádat, aby jeho žádost nebyla považována za žádost podanou podle právních předpisů druhého smluvního státu, případně aby byla ve druhém smluvním státě účinná od jiného data, za podmínek a v souladu s právními předpisy druhého smluvního státu.

Článek 22

Opravné prostředky

Písemné opravné prostředky proti rozhodnutí, které učinila instituce jednoho smluvního státu, je možné účinně podat u instituce kteréhokoli smluvního státu. O opravném prostředku se rozhoduje podle postupu a právních předpisů smluvního státu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

Článek 23

Předávání žádostí, oznámení a písemných opravných prostředků

1. Ve všech případech, na něž se vztahují ustanovení článků 21 a 22 této smlouvy, instituce, jíž byly žádosti, oznámení nebo písemné opravné prostředky předloženy, uvede na dokumentech datum přijetí a postoupí je bez prodlení styčnému místu druhého smluvního státu.
2. Veškeré žádosti, oznámení nebo písemné opravné prostředky, které musejí být podle právních předpisů jednoho smluvního státu předloženy v předepsané lhůtě u instituce tohoto smluvního státu, avšak namísto toho byly v téže lhůtě předloženy instituci druhého smluvního státu, se považují za předložené včas.

Článek 24

Výplata dávek

1. Platby do druhého smluvního státu vyplývající z provádění této smlouvy se uskutečňují ve volně směnitelných měnách.
2. V případě, že smluvní stát zavede devizové kontroly nebo jiná opatření směřující k omezení plateb, úhrad nebo převodu kapitálu nebo finančních prostředků osobám nacházejícím se mimo tento smluvní stát, tento neprodleně učiní vhodná opatření k zajištění převodu částek, které mají být vyplaceny podle této smlouvy.

Článek 25

Přeplatky

Instituce smluvních států se ve vzájemné dohodě pokusí zúčtovat případné přeplatky oprávněným osobám.

Článek 26

Řešení sporů

1. Rozdílnosti a spory, které mohou vzniknout při provádění této smlouvy, budou řešeny v dohodě příslušných úřadů smluvních států.
2. Nebude-li možno dosáhnout dohody podle předchozího odstavce, bude spor řešen jednáním smluvních států.

ČÁST V

Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 27

Přechodná ustanovení

1. Tato smlouva nezakládá žádné nároky na dávku za dobu před jejím vstupem v platnost.
2. S výhradou odstavce 1 tohoto článku se při rozhodování o nároku na dávku podle této smlouvy berou v úvahu doby pojištění získané před vstupem této smlouvy v platnost a jiné události, které nastaly před tímto datem. Přitom doby získané v České republice do 31. 12. 1995 na základě dříve sjednaných dohod mezi vládami obou zemí a týkající se přípravy mongolských občanů na budoucí povolání ve formě výuky ve středních odborných učilištích, studia na českých středních a vysokých školách na základě stipendií poskytnutých v rámci rozvojové pomoci Mongolsku a rovněž dočasného zaměstnávání za účelem zvyšování kvalifikace mongolských občanů v československých organizacích, se považují za doby pojištění podle právních předpisů Mongolska s výhradou případů, pokud by tyto doby - spolu s dalšími dobami českého pojištění - umožnily přiznat českou dávku podle článku 13 odstavce 1 písmene a) výlučně na základě dob pojištění získaných podle právních předpisů České republiky.
3. Rozhodnutí týkající se nároku na dávky, která byla učiněna před vstupem této smlouvy v platnost, nemají vliv na nároky vzniklé na jejím základě.
4. Dávky stanovené před vstupem této smlouvy v platnost mohou být na žádost nově stanoveny, pokud změna v těchto dávkách vyplne pouze z ustanovení této smlouvy.
5. Při používání článku 8 této smlouvy v případě osob, které byly vyslány do smluvního státu přede dnem vstupu této smlouvy v platnost, se má za to, že doba zaměstnání uvedená v tomto článku začala běžet ode dne vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 28

Lhůty

Pro nároky, které byly uplatněny na základě dřívějších událostí podle článku 27, počínají lhůty k jejich uplatnění, jakož i promlčecí lhůty podle právních předpisů smluvního státu, plynout nejdříve ode dne vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 29

Ratifikace a vstup v platnost

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci.

2. Tato smlouva vstoupí v platnost prvého dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž si smluvní státy vzájemně písemně oznámí, že byly splněny všechny nezbytné zákonné a ústavní podmínky pro vstup této smlouvy v platnost.

Článek 30 Platnost smlouvy a její ukončení

1. Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.

2. Tato smlouva může být vypovězena každým smluvním státem doručením písemného oznámení o její výpovědi druhému smluvnímu státu. V případě výpovědi zůstane smlouva v platnosti až do doby uplynutí kalendářního roku následujícího po roce, v němž bylo písemné oznámení o výpovědi jednoho smluvního státu doručeno druhému smluvnímu státu.

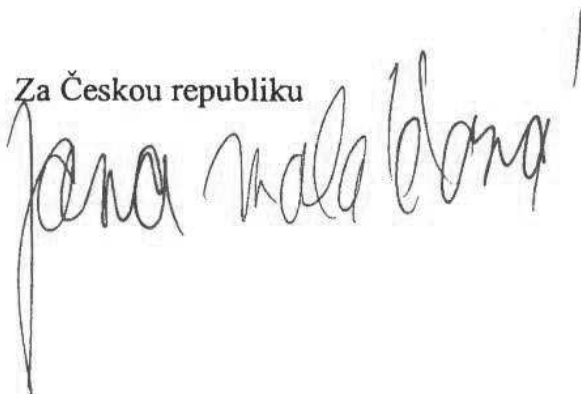
3. Bude-li tato smlouva vypovězena, práva týkající se nároku na dávky nebo výplaty dávek nabytá podle této smlouvy zůstanou zachována. Smluvní státy přijmou opatření o nárocích v průběhu jejich nabývání.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

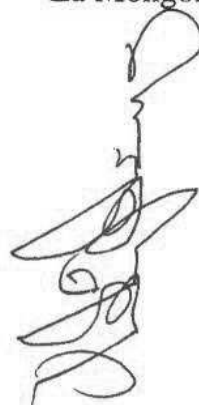
Dáno v Praze dne 10. května 2019 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, mongolském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická.

V případě rozdílností ve výkladu je rozhodující znění v jazyce anglickém.

Za Českou republiku

Za Mongolsko

AGREEMENT ON SOCIAL SECURITY

BETWEEN

THE CZECH REPUBLIC

AND

MONGOLIA

**The Czech Republic
and
Mongolia**

(hereinafter referred to as "the Contracting States"), being desirous of regulating the relationship between their two states in the field of social security, have agreed as follows:

**PART I
General Provisions**

**Article 1
Definitions**

1. For the purposes of this Agreement:
 - (a) "*legislation*" means the laws and regulations specified in Article 2 of this Agreement;
 - (b) "*competent authority*" means,
the Ministry or other corresponding authority responsible for the area regulated by the legislation specified in Article 2 of this Agreement;
 - (c) "*institution*" means,
as regards the Czech Republic, the Czech Social Security Administration, and
as regards Mongolia, General Authority for Health and Social Insurance;
 - (d) "*period of insurance*" means any period of contributions that has been completed under the legislation of a Contracting State, and any other period recognized as equivalent to a period of contribution under that legislation;
 - (e) "*benefit*" means any benefit in cash provided for in the legislation specified in Article 2 of this Agreement.
2. Any term not defined in this Article shall have the meaning assigned to it in the applicable legislation of the respective Contracting State.

**Article 2
Material Scope**

1. This Agreement shall apply to the following legislation:
 - (a) as regards the Czech Republic, on
 - (i) pensions provided from pension insurance;
 - (ii) liability for payment of contributions on social security, state employment policy and the public health insurance contribution;

(b) as regards Mongolia, on

- (i) pensions provided from the Pension Insurance Fund and from the Industrial Injuries and Occupational Diseases Insurance Fund;
- (ii) liability for payment of social insurance contributions

2. This Agreement shall also apply to future legislation which amends, supplements, consolidates or supersedes the legislation specified in paragraph 1 of this Article.

3. This Agreement shall apply to future legislation which extends the existing legislation of one Contracting State to new categories of beneficiaries, unless the competent authority of that Contracting State notifies in writing the competent authority of the other Contracting State, within three months from the date of the publication of such legislation, that no such extension to the Agreement is intended.

Article 3

Personal Scope

This Agreement shall apply to any person who is or who has been subject to the legislation of either Contracting State and to the person who derives its right from the person mentioned above.

Article 4

Equal Treatment

Unless otherwise provided in this Agreement, in applying the legislation of a Contracting State, the persons specified in Article 3 shall receive equal treatment with nationals of that Contracting State.

Article 5

Export of Benefits

1. Unless otherwise provided in this Agreement, a benefit acquired under the legislation of one Contracting State shall not be subject to any reduction, modification, suspension, withdrawal or confiscation only by reason of the fact that the recipient resides or stays in the territory of the other Contracting State, and the benefit shall be paid in the territory of that other Contracting State.

2. Benefits under the legislation of one Contracting State shall be granted to nationals of the other Contracting State who reside outside the territories of the Contracting States under the same conditions as they are granted to nationals of the first Contracting State who reside outside the territories of the Contracting States.

Article 6

Assimilation of Facts

1. Events that have legal effect on entitlement to, reduction, suspension or amount of benefits, and which occurred in the territory of one Contracting State, shall be taken into

account as if they had taken place in the territory of the other Contracting State.

2. The competent authority of the Contracting state may, in the interest of categories of beneficiaries, limit the application of the provision of paragraph 1 of this Article.

Part II

Provisions on Insurance

Article 7

General Provisions

1. Except as otherwise provided in this Part, an employed person who works in the territory of a Contracting State shall, with respect to that work, be subject only to the legislation of that Contracting State.
2. Paragraph 1 of this Article shall apply analogously to a self-employed person.

Article 8

Detached Workers

1. Where a person in the service of an employer having a registered office in the territory of one Contracting State is sent by that employer to work on that employer's behalf in the territory of the other Contracting State, only the legislation on compulsory insurance of the first Contracting State shall continue to apply with regard to that employment as though the employee were still employed in the territory of the first Contracting State provided that the anticipated duration of posting does not exceed 5 years. For the purpose of applying this Article, an employer and an affiliated or subsidiary company of the employer, as defined under the national legislation of the Contracting State from which the person was sent, shall be considered as one and the same.
2. Paragraph 1 of this Article shall apply analogously to a self-employed person who ordinarily exercises self-employed activities in the territory of one Contracting State when that person exercises temporarily self-employed activities in the other Contracting State.

Article 9

Persons in International Transport and on Board a Vessel

1. A person employed by a transport company controlling international transport on the territory of both Contracting States shall be subject to the legislation of the Contracting State on the territory of which such company has a registered office.
2. A person employed not only occasionally on board a vessel shall be subject to the legislation of the Contracting State under which flag the vessel flies.

Article 10
Members of Diplomatic Missions and Civil Servants

1. Nothing in this Agreement shall affect the provisions of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of April 18, 1961, or of the Vienna Convention on Consular Relations of April 24, 1963.

2. Civil servants or persons treated as such according to the legislation of one Contracting State to whom paragraph 1 of this Article does not apply and who are sent to work in the territory of the other Contracting State are subject only to the legislation of the first Contracting State.

Article 11
Exceptions

At the joint request of an employee and his employer or a self-employed person, the competent authorities or the institutions designated by them of the two Contracting States may agree to grant an exception to the provisions of this Part with respect to individual persons or categories of persons, provided that any affected person shall be subject to the legislation of one Contracting State.

PART III
Provisions on Benefits

Article 12
Aggregation of Periods of Insurance

1. When periods of insurance have been completed under the legislation of the two Contracting States, the institution of each Contracting State shall, in determining eligibility for benefits under the legislation which it applies, take into account the periods of insurance under the legislation of the other Contracting State, provided that such periods of insurance do not overlap with periods creditable under its legislation.

2. In relations between the Contracting States the liabilities arising from social security instruments with third states will be taken into account in so far as these instruments determine aggregation of periods of insurance for entitlement to pension.

Article 13
Calculation of Benefits

1. If, under the legislation of one Contracting State, the conditions for entitlement to benefits are satisfied without taking into account periods of insurance completed under the legislation of the other Contracting State, the institution of the first Contracting State shall determine the benefits:

- (a) on the basis of the periods of insurance completed exclusively under its legislation;
and
- (b) according to the rules provided by paragraph 2, with the exception when the result of this calculation is equal to or lower than the result of the calculation under subparagraph (a).

2. If, under the legislation of one Contracting State, the right to benefits can be acquired only with regard to periods of insurance completed under the legislation of the other Contracting State or the third state within the meaning of Article 12, then the institution of the first Contracting State:

- (a) shall calculate the theoretical amount of the benefit which could have been claimed provided that all periods of insurance had been completed under its legislation;
and
- (b) then - on the basis of the theoretical amount calculated in accordance with subparagraph (a) - determine the amount of the benefit payable by applying the ratio of the duration of the periods of insurance completed under its legislation to the total periods of insurance.

In order to determine the basis for calculation of the benefit, the institution shall take into account only income earned during the periods of insurance completed under the legislation which it applies. The institution shall consider this income – indexed and averaged according to the legislation which it applies – as gained during the periods of insurance that are taken into account for the calculation of the theoretical amount of the benefit.

3. The person concerned shall be entitled to the highest amount calculated in accordance with paragraphs 1 and 2.

Article 14 **Periods less than 12 month**

If the period of insurance completed under the legislation of one Contracting State is less than twelve months and does not result in any right to benefits, then the institution of this Contracting State will not award the benefit. These periods will be taken into account by the institution of the other Contracting State as if these periods of insurance were completed under its legislation.

Article 15 **Special Provisions relating to the Czech Republic**

1. A person whose invalidity began before he or she reached age 18 and who has not participated in the insurance scheme of the Czech Republic for the necessary period shall acquire the right to an invalidity pension only if that person is a permanent resident of the Czech Republic.

2. Notwithstanding Article 12 of this Agreement, the only Czech periods of insurance shall be taken into consideration for the purpose of meeting the condition of minimum period of insurance required by the Czech legislation in order to take account of substitute periods of insurance.

PART IV

Miscellaneous Provisions

Article 16

Administrative Arrangement

1. The competent authorities of the Contracting States shall conclude an Administrative Arrangement that sets out the measures necessary for the implementation of this Agreement.
2. The liaison bodies of each Contracting State shall be designated in the Administrative Arrangement.

Article 17

Exchange of Information and Mutual Assistance

1. The competent authorities, institutions and liaison bodies of the Contracting States shall, within the scope of their respective authorities, exchange of information and assist each other in implementing this Agreement as though they would apply their legislation.
2. The institutions shall mutually recognize each other's documents issued by the competent bodies of the other Contracting State; however, as regards the assessment of health conditions or degrees of invalidity decisions may be taken exclusively by the institution of that Contracting State which is liable to provide benefits. In doing so account may be taken of reports and medical opinions submitted by the institution of the other Contracting State.
3. Medical examinations required under the legislation of one Contracting State in respect of a person residing in the territory of the other Contracting State will be carried out at the request of the competent institution by a doctor, a medical institution or institution of the place of residence of the above person in the territory of the other Contracting State.
4. The assistance referred to in this Article shall be provided without mutual reimbursement of costs.

Article 18

Confidentiality of Exchanged Information

Information about an individual which is transmitted in accordance with this Agreement to that Contracting State by the other Contracting State shall be used

exclusively for purposes of implementing this Agreement. Without prejudice to previous sentence such information received by a Contracting State shall be governed by the national laws and regulations of that Contracting State for the protection of privacy and confidentiality of personal data.

Article 19

Exemption of Fees and Certification of Documents

1. Where the legislation of one Contracting State provides that issue of any document which is submitted to the competent authority or institution of that Contracting State shall be exempted, wholly or partly, from fees or charges, including consular and administrative fees, the exemption shall also apply to issue of corresponding documents which are submitted to the competent authority or institution of the other Contracting State in the application of this Agreement.
2. Documents and certificates which are presented for purposes of this Agreement shall be exempted from requirements for authentication by diplomatic or consular authorities.
3. Copies of documents which are certified as true and exact copies by an institution of one Contracting State shall be accepted as true and exact copies by an institution of the other Contracting State, without further certification.

Article 20

Language and Communication

1. An application or document may not be rejected by a competent authority or institution of one Contracting State solely because it is in an official language of the other Contracting State or in English.
2. The competent authorities, institutions and liaison bodies of the Contracting States may correspond directly with one another as well as with any person, wherever that person may reside, whenever it is necessary to do so for the application of this Agreement or the legislation to which this Agreement applies. The correspondence may be made in any official language of either Contracting State or in English.

Article 21

Application for Benefits

1. A written application for benefits filed with an institution of one Contracting State shall be considered as an application under the legislation of the other Contracting State if the applicant:
 - (a) requests that it be considered as an application under the legislation of the other Contracting State; or
 - (b) provides information indicating that periods of insurance have been completed under the legislation of the other Contracting State.

2. An applicant may request that an application filed with an institution of one Contracting State not be considered an application for benefits under the legislation of the other Contracting State or that it be effective on a different date in the other Contracting State within the limitations of and in conformity with the legislation of the other Contracting State.

Article 22

Appeals

A written appeal of a determination made by an institution of one Contracting State may be validly filed with an institution of either Contracting State. The appeal shall be decided according to the procedure and legislation of the Contracting State whose decision is being appealed.

Article 23

Transmission of Claims, Notices or Written Appeals

1. In any case to which the provisions of Articles 21 and 22 of this Agreement apply, the institution to which the claim, notice, or written appeal has been submitted shall indicate the date of receipt on the document and transmit it without delay to the liaison body of the other Contracting State.

2. Any claim, notice, or written appeal which, under the laws of one Contracting State, must have been filed within a prescribed period with an institution of that Contracting State, but which is instead filed within the same period with an institution of the other Contracting State, shall be considered to have been filed on time.

Article 24

Payment of Benefits

1. Payments into the other Contracting State arising from this Agreement shall be effected in freely convertible currency.

2. In the event that a Contracting State imposes currency controls or other similar measures that restrict payments, remittance or transfers of funds or financial instruments to persons who are outside the Contracting State, it shall, without delay, take appropriate measures to ensure the payment of any amount that must be paid in accordance with this Agreement.

Article 25

Overpayments

The institutions of the Contracting States shall try, by mutual agreement, to settle possible overpayments afforded to entitled persons.

Article 26

Resolution of Disagreements

1. Differences and disputes which may arise in implementing this Agreement shall be settled by agreement of the competent authorities of the Contracting States.
2. If agreement cannot be reached in accordance with the preceding paragraph, the dispute shall be settled by negotiations between the Contracting States.

Part V

Transitional and Final Provisions

Article 27

Transitional Provisions

1. This Agreement shall not establish any right to a benefit for any period before the date of the entry into force of this Agreement.
2. Subject to paragraph 1 of this Article, in determining the right to a benefit under this Agreement any period of insurance completed before the date of entry into force of this Agreement, and any other relevant events that occurred before that date, shall be taken into consideration. In doing so periods completed in the Czech Republic until 31. 12. 1995 on the basis of previously negotiated agreements between the governments of both states and concerning the preparation of Mongolian nationals for a future career in the form of teaching in secondary vocational schools, studying at the Czech secondary schools and universities based on scholarships granted within the development assistance to Mongolia as well as a temporary employment aimed to improvement of skills of Mongolian nationals in the Czechoslovak organizations shall be considered as periods of insurance under the legislation of Mongolia except cases where such periods would - along with other periods of the Czech insurance - allow to grant the Czech benefit under Article 13 paragraph 1 letter a) on the basis of periods of insurance completed exclusively under the legislation of the Czech Republic.
3. Determinations concerning entitlement to benefits which were made before the entry into force of this Agreement shall not affect rights arising under it.
4. Benefits determined before the entry into force of this Agreement may be newly determined upon application if a change in such benefits results solely from the provisions of this Agreement.
5. In applying Article 8 in case of persons who were detached to a Contracting State prior to the date of entry into force of this Agreement, the periods of employment referred to in that Article shall be considered to begin on the date of entry into force of this Agreement.

Article 28
Time limits

For rights which have been applied on the grounds of previous occurrences according to Article 27, the time limits for application as well as the limitation periods according to the legislation of each Contracting State start, at the earliest, from the date on which this Agreement enters into force.

Article 29
Ratification and Entry into Force

1. This Agreement is subject to ratification.
2. This Agreement shall enter into force on the first day of the month following the month in which the Contracting States inform each other by written notification that all necessary statutory and constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.

Article 30
Duration and Termination of the Agreement

1. This Agreement shall remain in force without any limitation on its duration.
2. This Agreement may be terminated by either Contracting State giving written notice of its termination to the other Contracting State. In the event that the Agreement is terminated, it shall remain in force until the expiration of one calendar year following the year in which written notice of its termination is delivered by one of the Contracting States to the other Contracting State.
3. If this Agreement is terminated, rights regarding entitlement to or payment of benefits acquired under it shall be retained. The Contracting States shall make arrangements to deal with rights in the process of being acquired.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done at *Prague* on *20 May*..... 201*9*, in duplicate, in the Czech, Mongolian and English languages, all texts being equally authentic.

In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Czech Republic

For Mongolia

